

Ülkemizde Mühendislik Eğitimi Uygulamaları

KESK Eğitim-Sen Genel Merkezi

Ülkemizde eğitimin özelleştirilmesi ile birlikte tüm eğitim sistemi özel sektörün ihtiyaçları doğrultusunda biçimlenmekte ve kamunun işlevi giderek ortadan kaldırılmaktadır. Böylece kamu üniversiteleri her geçen gün tüm masraflarını verdikleri vergilerle karşılayan yurttaşlara hizmet etmektен uzaklaşmaktadır. Kamu üniversitelerinin altyapısı ve öğretim elemanları özel sektör tarafından kurulan özel üniversitelere hizmet etmektedir.

Özel sektör kuruluşları bir yandan kamu bütçesinden sağlanan tüm alt yapı hizmetlerinden yararlanırken, diğer taraftan kamu kuruluşlarında var olan yandaşları yardımıyla kendi faaliyetlerine daha fazla kamu kaynağı aktarmaya çalışmaktadırlar.

Elektrik Elektronik Bilgisayar Biyomedikal Mühendisliği Eğitiminin ülkemizdeki uygulamalarına baktığımızda verilen eğitimin iki zaafı olduğu ortaya çıkmaktadır. Ülkemizde kamunun özelleştirilmesi kapsamında DPT, Bakanlıklar, TBMM gibi kuruluşların işlevi ortadan kaldırılmış olduğundan bu mühendislik alanlarındaki son teknolojik durumun farkında olan ve ülkemizin uzun vadeli çıkarlarını gözetken, buna uygun olarak ülkemizin eğitim ve araştırma alt yapısını öngören bir kamu faaliyeti sürdürülmemektedir. Aksine ticari ilişkilerde ülkemize biçilen edilgen neo-liberal politikaların ev sahipliği rolü nedeniyle tüm mühendislik alanlarında ülkemizin ihtiyaçları yerine başka ülkelerde kullanım dışı kalan teknolojilerin ülkemizde pazarlamasına dönük ticari ve ekonomik faaliyetler sürdürülmektedir. Yurt dışında pazarlanmayan kirlili ve verimsiz teknolojilerle ülkemizde üretim tesisleri kurulmakta ve imtiyazlı ortaklık talebiyle bu durum kurumsallaştırılmaya çalışılmaktadır. Bu tercih ise tüm eğitim ve araştırma altyapımızı olumsuz yönde etkilemekte, ülkemizin ekonomik bağımsızlığının ve Avrupa Birliği'ne uyum sürecinin önünde en büyük mali engeli oluşturmaktadır.

Eğitim ve araştırmada diğer bir sorun eğitim ve araştırma alt yapımızın diğer ülkelerin ihtiyaçları doğrultusunda biçimlendirilmesidir. Kullanılmış nükleer yakıtlardan yeniden kazanım araştırmaları, özel otolara yakıt hücreleri ile elektrik üretimi araştırmaları, hidrojen araştırmaları vb. yerine ülkemiz elektrik elektronik ve diğer mühendislik alanlarında güneş pili, rüzgar türbinleri gibi ülkemizde sınırsız kaynak potansiyeli olan yenilenebilir enerji kaynaklarının üretimi ile ilgili eğitim çalışmalarına yönlendirilmelidir.

Daha önceki yıllarda DPT tarafından uygulanmasa da yürütülen 5 yıllık kalkınma planları ülkenin ilgili tüm öğretim üyelerini ve araştırmacılarını bir araya

getirip birlikte ülke bütününe değerlendirme fırsatı verirken işbirliğini de kolaylaştırmaktaydı. Ülkemizin kaynaklarını değerlendiren, ulaşım, konut, sanayi ve tarım sektörlerindeki talepleri karşılamayı hedefleyen ve gelecek için uzun vadeli bir teknoloji sistemi öngörmeden ülkemizin bağımsızlığını koruyamayız. Kendi uzun vadeli stratejik eğitim ve araştırma alt yapısını kurmayan ülkeler başka ülkelerin yöneticilerinin telkinlerinin etkisinde kalırlar. Doğal olarak da telkinler, telkini yapan ülkelerin çıkarları doğrultusunda işlev görürler.

Üniversitelerde yürütülen eğitim ve araştırma çalışmalarının bir diğer zaafı ise öğretim üyelerinin ülkenin kendi alanlarındaki sorunlardan farklı alanlarda araştırma ve eğitim çalışmalarını sürdürmesidir. Kamu üniversitelerinin ve öğretim üyelerinin ana hedefi ülkenin karşı karşıya bulunduğu sorunların doğru olarak tanımlanması ve uygulanabilir çözümler üretilmesi olmalıdır. Eğitim uygulamaları da bu doğrultuda biçimlendirilmeli ve geliştirilmeli, yüksek lisans ve doktora çalışmalarının her biri ülkenin karşı karşıya bulunduğu sorunların çözümüne katkıda bulunabilir nitelikte olmalıdır.

Öğretim üyelerinin akademik çalışmalarının değerlendirilmesinde bu kıstas dikkate alınmamakta ve öğretim üyesinin başarısı, içeriği ne olursa olsun yurt dışında bilimsel dergi tanımına uyan dergilerde yayın yapma kriterine bağlanmaktadır. Böylece kamu üniversitesi öğretim üyeleri mesleklerinde yükselebilmek için, kamu üniversitesinde çalışıyor olmanın kendisine yüklediği sorumlulukları bir tarafa bırakıp yurt dışı bilimsel dergilerde kabul edilebilecek yayın yapma hedefiyle tüm çalışma hayatını belirlemektedir. Bu durum bireyselliği körüklemekte, eğitim çalışmalarını geçmiş teknolojilerinin tanıtımı ve gelecek nesillere aktarılması ile sınırlamakta ve ülkemizin ucuz işgücünü ve korunmayan doğasını kullanarak yapılan yatırımların sayısını çoğaltmakta ve öğretim elemanlarının bu olumsuz işleğin destekleyicisi olmasına yol açmaktadır.

Bu görüşümüzün kamu sendikacılığı alanında en önemli kanıtı mühendislik eğitimi veren fakültelerde çalışan öğretim üyelerinin hemen hemen tamamının sendikası yok olması veya kamunun işlevinin takipçisi olan sendikalara üye olmamalarıdır. Eğitim Sen üyesi olan mühendislik fakültesi öğretim üyesi yok denecek kadar azdır. EMO Ankara Şubesi bültenini okuyan ve hala kamu üniversitelerinin yararına inanan Tüm Üniversite Öğretim Üyesi ve Çalışanlarını en kısa zamanda Sendikamıza üye olmaya ve birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.